

zijn met team-work. Maurice Huisman – Maurice BÉjart – Jules Verbeeck (public relations), hoe dat trio het binnenskamers deed, weet ik niet; naar buiten toe kwamen ze over als drie trekpaarden. BÉjart had in die periode ook geweldige muzen, zoals Tania Bari, Paolo Bortoluzzi, Germinal Casado. Choreografen veronderstelt immers een wisselwerking tussen de danser en de choreograaf.

Wat Mudra betreft, de school die hij in Brussel oprichtte, wist ik dat wij het met ons Stedelijk Instituut voor Ballet in Antwerpen bij het rechte eind hadden, als je voor je land iets duurzaam tot ontwikkeling wilt brengen. Wat niet wegneemt dat BÉjart in de eerste periode heel wat mensen creatief heeft wakker geschud: heel wat Mudristen geven thans in de danswereld choreografisch de toon aan.

Toekomst

En dat is geen kleine verdienste. Integendeel, dat is de toekomst. Mudra was het reservoir dat binnen handbereik lag om mensen voor zijn gezelschap te rekruteren. In een balletgroep zijn er vaak veel zieken die moeten vervangen worden. In Mu-

dra vond BÉjart een stel jonge paarden, klaar om te trekken, voor onmiddellijk. Niet voor de toekomst, zeker niet voor een Belgische toekomst.

Het dansende Vlaanderen heeft steeds een andere en onafhankelijke koers gevaren, de meest progressieve in het land, gedictieerd door het wereldgebeuren en de eigen nationale noden. Geen groot balletgezelschap zonder een eigen school, op maat van andere grote scholen. Dat wij ons eigen Ballet van Vlaanderen pas verkregen na Brussel en Wallonië, lag niet aan ons. Vlaanderen had immers het grootste aantal eigen particuliere dansgezelschappen.

Vandaag staan wij verder dan Brussel, en dat is niet normaal. Mijns inziens zijn er rond BÉjart te weinig eigen krachtige dansfiguren geweest, die aan de toekomst dachten en konden voorzien in wat Brussel/België thans, na zijn vertrek naar Lausanne, (niet) heeft. Vlaanderen integendeel heeft een school en een gezelschap. Iedereen moge er zich bewust van zijn dat dit een groot geschenk is, dat met zorg moet worden ontwikkeld.

Wat mezelf betreft, ik kreeg de leiding van het Ballet van Vlaanderen nadat men BÉjart om zijn advies had gevraagd. Daarvoor blijf ik hem steeds dankbaar.

Hij heeft nu de wijk genomen naar Lausanne, waar zijn gezelschap, grotendeels gevormd door dansers van het ontbonden Ballet van de XXste Eeuw, zich sinds midden augustus heeft gevestigd onder de naam "BÉjart Ballet Lausanne". Dat het zover kwam, is mijns inziens te wijten aan de stuntelige manier waarop onze ministers de hele zaak hebben aangepakt. Ik had precies zoals BÉjart gereageerd: om met een contract voor nog een jaar te mogen blijven, zou ik ook bedanken. Het is weinig fraai, als dank voor het werk van iemand die zijn groep tot internationale bekendheid bracht. Indien de overheid dit probleem met meer respect, hoffelijkheid of zwier had benaderd, dan zou BÉjart nog bij ons zijn geweest. De Belgen hebben deze grote meneer klein behandeld.

Dat er in Brussel opnieuw een gezelschap moet komen, lijdt geen twijfel. Wat de danskunst verworven heeft, kan en mag ze niet verliezen. De toekomst van onze danskunst mag niet in het gedrang komen met het wegvallen van één man. Deze man wensen wij het allerbeste in Lausanne, dat hem heeft geadopteerd. Maar wij moeten en zullen verder, even briljant, en dat kan!

Jeanne Brabants

Wie de hele dag tot over zijn oren in het werk heeft gezeten, mag ook wel eens aan zichzelf denken... rustig wegzakken in onze nieuwe rubriek "Kultuur en Wetenschap" en alle rapporten laten liggen.

"Kultuur en Wetenschap" zorgt er voor dat u blijft op alle terreinen waar u waarschijnlijk "from 9 to 5" bitter weinig tijd voor hebt.

Wie in zijn agenda vooral afspraken en lunches noteert, vindt in de agenda van "Kultuur en Wetenschap" plaats en uur van Europalia, het festival van Vlaanderen, het Forum der Astrologen en de toernooi van de Nieuwe Snaar.

Wie zelf onderzoek verricht in de labo's van de toekomst, kan in de Standaard der Letteren eens lekker languit liggen kletsen met Hugo Claus en Umberto Eco over hun laatste werk.

Wie Nederlandse of vreemde literatuur doceert kan zich via academische praatjes met andere wetenschappers en Nobelprijswinnaars inwerken in overige disciplines.

Wie zelf een mening heeft over Freek De Jonge, kan zich toch meten in "Kultuur en Wetenschap" met onze critici, als zij het hebben over de aankopen van het Getty Museum, de boogsculpturen van Van den Berghe, Witness en Maurice BÉjart als regisseur van "De Vledermuis".

"Kultuur en Wetenschap" is weer een uitstekende reden om definitief over te stappen op De Standaard, de complete krant, met nu nog meer informatie op uw niveau.

De Standaard
Informatie op uw niveau.

Kultuur en Wetenschap. Dagelijks in De Standaard.